ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 6.7.2021
COM(2021) 369 final

2021/0183 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποδεχτούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

- **Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης**

Σκοπός της σύμβασης της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 1980), η οποία μέχρι σήμερα έχει κυρωθεί από 101 χώρες, μεταξύ των οποίων όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ, είναι η αποκατάσταση του status quo με την άμεση επιστροφή των παιδιών που μετακινήθηκαν ή κατακρατήθηκαν παράνομα, μέσω συστήματος συνεργασίας μεταξύ των κεντρικών αρχών τις οποίες έχουν ορίσει τα συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης.

Δεδομένου ότι η πρόληψη της απαγωγής παιδιών αποτελεί ουσιώδες μέρος της πολιτικής της ΕΕ για την προώθηση των δικαιωμάτων του παιδιού, η Ευρωπαϊκή Ένωση δραστηριοποιείται σε διεθνές επίπεδο για τη βελτίωση της εφαρμογής της σύμβασης της Χάγης του 1980 και παροτρύνει τρίτες χώρες να προσχωρήσουν σ' αυτή.

Η Βολιβία κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής της στη σύμβαση της Χάγης του 1980 στις 13 Ιουλίου 2016. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στη Βολιβία την 1η Οκτωβρίου 2016.

Το άρθρο 38 τέταρτο εδάφιο της σύμβασης της Χάγης του 1980 ορίζει ότι η σύμβαση ισχύει μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλόμενων κρατών που δηλώνουν ότι αποδέχονται αυτή την προσχώρηση.

Η ύπαρξη αποκλειστικής αρμοδιότητας της ΕΕ όσον αφορά την αποδοχή της προσχώρησης τρίτου κράτους στη σύμβαση της Χάγης του 1980 επιβεβαιώθηκε από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του οποίου η γνώμη ζητήθηκε με πρωτοβουλία της Επιτροπής.

Στις 14 Οκτωβρίου 2014 το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τη γνωμοδότηση 1/13, έκρινε ότι η αποδοχή της προσχώρησης τρίτου κράτους στη σύμβαση για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, η οποία συνάφθηκε στη Χάγη στις 25 Οκτωβρίου 1980, εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Δικαστήριο επέμεινε στην ανάγκη ομοιομορφίας στον τομέα αυτόν σε επίπεδο ΕΕ, ώστε να αποφευχθεί το ενδεχόμενο μεταβλητής γεωμετρίας μεταξύ των κρατών μελών.

Δεδομένου ότι το ζήτημα της διεθνούς απαγωγής παιδιών εμπίπτει στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η απόφαση σχετικά με το αν θα γίνει αποδεκτή η προσχώρηση της Βολιβίας πρέπει να ληφθεί σε επίπεδο ΕΕ, με απόφαση του Συμβουλίου. Συνεπώς, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να καταθέσουν τη δήλωση αποδοχής σχετικά με την προσχώρηση της Βολιβίας προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αποδοχή των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα καταστήσει τη σύμβαση της Χάγης του 1980 εφαρμοστέα μεταξύ της Βολιβίας και των κρατών μελών της ΕΕ πλην της Δανίας.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Όσον αφορά την απαγωγή παιδιών από γονείς, η σύμβαση της Χάγης του 1980 είναι η διεθνής νομοθετική πράξη που αντιστοιχεί στον κανονισμό αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου (που είναι γνωστός ως κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα»), ο οποίος αποτελεί τον ακρογωνιαίο

λίθο της ενωσιακής δικαστικής συνεργασίας στις γαμικές διαφορές και τις διαφορές γονικής μέριμνας.

Ένας από τους βασικούς στόχους του κανονισμού είναι η αποτροπή της απαγωγής παιδιών μεταξύ κρατών μελών μέσω της θέσπισης διαδικασιών για τη διασφάλιση της ταχείας επιστροφής του παιδιού στο κράτος μέλος της συνήθους διαμονής του. Για τον σκοπό αυτό, ο κανονισμός «Βρυξέλλες IIα» ενσωματώνει στο άρθρο 11 τη διαδικασία που προβλέπεται στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και τη συμπληρώνει, αποσαφηνίζοντας ορισμένες πτυχές της, ιδίως την ακρόαση του παιδιού, την προθεσμία για την έκδοση απόφασης μετά την κατάθεση της αίτησης επιστροφής και τους λόγους για τη μη επιστροφή του παιδιού. Θεσπίζει επίσης διατάξεις που διέπουν την περίπτωση αντικρουόμενων αποφάσεων επιστροφής και μη επιστροφής οι οποίες έχουν εκδοθεί σε διαφορετικά κράτη μέλη.

Σε διεθνές επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση υποστηρίζει την προσχώρηση τρίτων χωρών στη σύμβαση της Χάγης του 1980, με σκοπό τα κράτη μέλη της να βασίζονται σε ένα κοινό νομικό πλαίσιο για την αντιμετώπιση των διεθνών απαγωγών παιδιών.

Μεταξύ Ιουνίου 2015 και Φεβρουαρίου 2019 εκδόθηκαν 18 αποφάσεις του Συμβουλίου για την αποδοχή της προσχώρησης 26 τρίτων χωρών (Μαρόκο, Σινγκαπούρη, Ρωσική Ομοσπονδία, Αλβανία, Ανδόρα, Σεϋχέλλες, Αρμενία, Δημοκρατία της Κορέας, Καζακστάν, Περού, Γεωργία, Νότια Αφρική, Χιλή, Ισλανδία, Μπαχάμες, Παναμάς, Ουρουγουάη, Κολομβία, Ελ Σαλβαδόρ, Άγιος Μαρίνος, Δομινικανή Δημοκρατία, Λευκορωσία, Ουζμπεκιστάν, Ονδούρα, Ισημερινός και Ουκρανία) στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τη διεθνή απαγωγή παιδιών[1].

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η παρούσα πρόταση συνδέεται προφανώς με τον γενικό στόχο που κατοχυρώνεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού. Το σύστημα της σύμβασης της Χάγης του 1980 αποσκοπεί στην προστασία των παιδιών από τις επιβλαβείς επιπτώσεις της απαγωγής από γονείς και στη διασφάλιση της δυνατότητας του

[1] Το Συμβούλιο έχει εκδώσει ήδη 18 αποφάσεις, με τις οποίες εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη να αποδεχτούν την προσχώρηση στη σύμβαση της Χάγης του 1980 της **Ανδόρας** (απόφαση 2015/1023 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2015)· των **Σεϋχελλών** (απόφαση 2015/2354 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Ρωσίας** (απόφαση 2015/2355 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Αλβανίας** (απόφαση 2015/2356 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Σινγκαπούρης** (απόφαση 2015/1024 του Συμβουλίου που εκδόθηκε στις 15 Ιουνίου 2015)· του **Μαρόκου** (απόφαση 2015/2357 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Αρμενίας** (απόφαση 2015/2358 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 10 Δεκεμβρίου 2015)· της **Δημοκρατίας της Κορέας** (απόφαση 2016/2313 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016)· του **Καζακστάν** (απόφαση 2016/2311 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016)· του **Περού** (απόφαση 2016/2312 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2016)· της **Γεωργίας** και της **Νότιας Αφρικής** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2462 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· της **Χιλής**, της **Ισλανδίας** και των **Μπαχαμών** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2424 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· του **Παναμά**, της **Ουρουγουάης**, της **Κολομβίας** και του **Ελ Σαλβαδόρ** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2464 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· του **Άγιου Μαρίνου** [απόφαση (ΕΕ) 2017/2463 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 2017]· της **Δομινικανής Δημοκρατίας** [απόφαση (ΕΕ) 2019/305 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]· του **Ισημερινού** και της **Ουκρανίας** [απόφαση (ΕΕ) 2019/306 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]· της **Ονδούρας** [απόφαση (ΕΕ) 2019/307 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]· της **Λευκορωσίας** και του **Ουζμπεκιστάν** [απόφαση (ΕΕ) 2019/308 του Συμβουλίου, που εκδόθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2019]·

παιδιού να διατηρεί επαφή και με τους δύο γονείς του, για παράδειγμα με την εξασφάλιση της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας.

Αξίζει να αναφερθεί επίσης ο σύνδεσμος με την προώθηση της χρήσης της διαμεσολάβησης για την επίλυση διασυνοριακών οικογενειακών διαφορών. Η οδηγία για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις[2] εφαρμόζεται επίσης στο οικογενειακό δίκαιο εντός του κοινού ευρωπαϊκού δικαστικού χώρου. Ομοίως, η σύμβαση της Χάγης του 1980 ενθαρρύνει τον φιλικό διακανονισμό των οικογενειακών διαφορών. Ένας από τους οδηγούς ορθής πρακτικής στο πλαίσιο της σύμβασης της Χάγης του 1980 που δημοσιεύθηκε από τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο είναι αφιερωμένος στη χρήση της διαμεσολάβησης για την επίλυση των διεθνών οικογενειακών διαφορών οι οποίες αφορούν παιδιά και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της σύμβασης. Με πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο εν λόγω οδηγός μεταφράστηκε σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ πέραν των αγγλικών και των γαλλικών, καθώς και στα αραβικά, ώστε να υποστηριχθεί ο διάλογος με τα κράτη τα οποία δεν έχουν ακόμη κυρώσει τη σύμβαση / προσχωρήσει σ' αυτήν και να προωθηθεί η εύρεση συγκεκριμένων τρόπων για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που προκύπτουν στο πλαίσιο της διεθνούς απαγωγής παιδιών με χώρες[3].

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Σύμφωνα με το άρθρο 38 της σύμβασης της Χάγης του 1980 «[η] προσχώρηση [των προσχωρούντων κρατών] δεν έχει αποτελέσματα παρά μόνο στις σχέσεις μεταξύ του προσχωρούντος κράτους και των συμβαλλομένων κρατών που δηλώνουν ότι αποδέχονται αυτήν την προσχώρηση». Δεδομένου ότι η απόφαση αφορά τη ρητή αποδοχή της προσχώρησης προσχωρούντος κράτους στη σύμβαση της Χάγης του 1980 εκ μέρους των κρατών μελών προς το συμφέρον της Ένωσης, η εφαρμοστέα νομική βάση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ουσιαστική νομική βάση είναι το άρθρο 81 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, επομένως το Συμβούλιο αποφασίζει ομόφωνα μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η Ιρλανδία δεσμεύεται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 και, συνεπώς, συμμετέχει στην έκδοση και στην εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτή ούτε υπόκειται στη εφαρμογή της.

• Αναλογικότητα

Η παρούσα πρόταση έχει συνταχθεί κατά το πρότυπο των ήδη υφιστάμενων αποφάσεων του Συμβουλίου με το ίδιο αντικείμενο και δεν βαίνει πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου μιας συνεκτικής δράσης της ΕΕ στο θέμα της διεθνούς απαγωγής παιδιών, διασφαλίζοντας ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποδέχονται την

---

[2] Οδηγία 2008/52/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2008, για ορισμένα θέματα διαμεσολάβησης σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 3)·

[3] https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=5568&dtid=3

προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 εντός μιας δεδομένης προθεσμίας.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Η συντριπτική πλειοψηφία των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των οποίων ζητήθηκε η γνώμη από την Επιτροπή σχετικά με την πρόθεσή τους να αποδεχθούν την προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980, διατύπωσαν ευνοϊκή γνώμη.

Από τις συζητήσεις κατά τη συνεδρίαση εμπειρογνωμόνων της 2ας Ιουλίου 2019 προέκυψε ότι δεν υπήρξαν ρητές αντιρρήσεις από τα κράτη μέλη για την αποδοχή της προσχώρησης της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980.

Η Επιτροπή ευελπιστεί ότι οι περαιτέρω συζητήσεις σε τεχνικό επίπεδο στην ομάδα εργασίας «Θέματα αστικού δικαίου» του Συμβουλίου θα οδηγήσουν στην απαιτούμενη ομοφωνία για την έκδοση της απόφασης του Συμβουλίου.

- **Συλλογή και χρήση εμπειρογνωσίας**

Η Επιτροπή, για να προετοιμάσει τη συνεδρίαση των εμπειρογνωμόνων της 2ας Ιουλίου 2019 και για να δώσει συνέχεια σ' αυτήν, ήταν σε στενή επαφή με τη συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο και την αντιπροσωπεία της ΕΕ στη Βολιβία.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Όσον αφορά τις 18 αποφάσεις του Συμβουλίου που εκδόθηκαν ήδη μεταξύ 2015 και 2019 για την αποδοχή της προσχώρησης ορισμένων τρίτων χωρών στη σύμβαση της Χάγης του 1980, δεν διενεργήθηκε ειδική εκτίμηση επιπτώσεων, λόγω της φύσης της εν λόγω νομοθετικής πράξης. Ωστόσο, το επίπεδο εφαρμογής της σύμβασης από τη Βολιβία εξετάστηκε κατά τη συνεδρίαση των εμπειρογνωμόνων στις 2 Ιουλίου 2019, στην οποία εκπροσωπήθηκαν όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ . Σε συνέχεια της συνεδρίασης, η Επιτροπή παρακολούθησε εκ του σύνεγγυς τις περαιτέρω εξελίξεις στη Βολιβία.

Μια ιδιαιτερότητα της Βολιβίας είναι ότι η ορισθείσα κεντρική αρχή στο πλαίσιο της σύμβασης της Χάγης του 1980 είναι το υπουργείο Εξωτερικών, ενώ στην πράξη οι ενέργειες που αφορούν τη σύμβαση πραγματοποιούνται σε άλλη υπηρεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης. Το 2018 το γεγονός αυτό είχε ως αποτέλεσμα την εκδήλωση παραπόνων λόγω της έλλειψης άμεσης αντίδρασης από την πλευρά της κεντρικής αρχής της Βολιβίας. Ωστόσο, το 2019 δεν παρατηρήθηκε ξανά το ίδιο πρόβλημα. Η περιφερειακή υπηρεσία της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο (HCCH) βρίσκεται σε στενή επαφή με την κεντρική αρχή, αλλά τον Νοέμβριο του 2020 ανέλαβε νέα κυβέρνηση και ο/η επικεφαλής της κεντρικής αρχής αντικαταστάθηκε τον Φεβρουάριο του 2021. Η Βολιβία εξέφρασε την πρόθεσή της να αντιμετωπίσει ορισμένα διαρθρωτικά προβλήματα, όπως είναι η γραφειοκρατία και οι καθυστερήσεις, ζητώντας τη στήριξη της περιφερειακής υπηρεσίας HCCH και επικοινωνώντας για τον σκοπό αυτό με την κεντρική διοίκηση της HCCH στη Χάγη μέσω της πρεσβείας της. Η στάση αυτή δείχνει πολιτικό ενδιαφέρον για το ζήτημα και τη δέσμευση να υπάρξει διαβεβαίωση προς περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη ώστε να υπάρξουν περισσότερες αποδοχές της προσχώρησής της.

Η προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 έγινε δεκτή από 13 συμβαλλόμενα μέρη, μεταξύ των οποίων είναι η Ελβετία.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η προτεινόμενη απόφαση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Δεδομένου ότι η πρόταση αφορά μόνο την εξουσιοδότηση των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποδεχθούν την προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980, η παρακολούθηση της εφαρμογής της περιορίζεται στην τήρηση από τα κράτη μέλη της διατύπωσης της δήλωσης, του χρονοδιαγράμματος για την κατάθεσή της και τη γνωστοποίηση της κατάθεσής της στην Επιτροπή, όπως ορίζεται στην απόφαση του Συμβουλίου.

2021/0183 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

με την οποία εξουσιοδοτούνται τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποδεχτούν, προς το συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980 για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 81 παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[4],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει θέσει ως έναν από τους στόχους της την προώθηση της προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού, όπως ορίζεται στο άρθρο 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα μέτρα για την προστασία των παιδιών από την παράνομη μετακίνηση ή κατακράτηση αποτελούν ουσιώδες μέρος της εν λόγω πολιτικής.

(2) Το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2201/2003[5] (στο εξής: κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα»), ο οποίος αποσκοπεί στην προστασία των παιδιών από τις επιβλαβείς συνέπειες της παράνομης μετακίνησης ή κατακράτησης και στη θέσπιση διαδικασιών που αποβλέπουν στη διασφάλιση της άμεσης επιστροφής των παιδιών στο κράτος της συνήθους διαμονής τους, καθώς και στην εξασφάλιση της προστασίας του δικαιώματος προσωπικής επικοινωνίας και του δικαιώματος επιμέλειας.

(3) Ο κανονισμός «Βρυξέλλες ΙΙα» συμπληρώνει και ενισχύει τη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 1980), η οποία θεσπίζει, σε διεθνές επίπεδο, σύστημα υποχρεώσεων και συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και μεταξύ των κεντρικών αρχών με σκοπό την εξασφάλιση της άμεσης επιστροφής των παιδιών που μετακινήθηκαν ή κατακρατούνται παράνομα.

(4) Όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης είναι συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της Χάγης του 1980.

(5) Η Ένωση παροτρύνει τις τρίτες χώρες να προσχωρήσουν στη σύμβαση της Χάγης του 1980 και υποστηρίζει την ορθή εφαρμογή της σύμβασης της Χάγης του 1980 συμμετέχοντας, από κοινού με τα κράτη μέλη της, μεταξύ άλλων, στις ειδικές επιτροπές που οργανώνονται σε τακτική βάση από τη Συνδιάσκεψη της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

---

[4] ΕΕ C της , σ. .

[5] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ L 338 της 23.12.2003, σ. 1).

(6) Ένα κοινό νομικό πλαίσιο που εφαρμόζεται μεταξύ των κρατών μελών της Ένωσης και τρίτων χωρών μπορεί να αποτελεί την καλύτερη λύση σε ευαίσθητες υποθέσεις διεθνούς απαγωγής παιδιών.

(7) Η σύμβαση της Χάγης του 1980 ορίζει ότι ισχύει μεταξύ της προσχωρούσας χώρας και των συμβαλλόμενων μερών τα οποία έχουν δηλώσει ότι αποδέχονται την προσχώρηση.

(8) Η σύμβαση της Χάγης του 1980 δεν επιτρέπει σε οργανισμούς περιφερειακής οικονομικής ολοκλήρωσης όπως η Ένωση να καταστούν συμβαλλόμενα μέρη της. Ως εκ τούτου, η Ένωση δεν μπορεί να προσχωρήσει στη σύμβαση, ούτε να καταθέσει δήλωση αποδοχής προσχωρούντος κράτους.

(9) Σύμφωνα με τη γνωμοδότηση 1/13 του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δηλώσεις αποδοχής βάσει της σύμβασης της Χάγης του 1980 εμπίπτουν στην αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(10) Η Βολιβία κατέθεσε το έγγραφο προσχώρησής της στη σύμβαση της Χάγης του 1980 στις 13 Ιουλίου 2016. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ στη Βολιβία την 1η Οκτωβρίου 2016.

(11) Αξιολόγηση της κατάστασης στη Βολιβία οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι σε θέση να αποδεχθούν, προς το συμφέρον της Ένωσης, την προσχώρηση της Βολιβίας υπό τους όρους της σύμβασης της Χάγης του 1980.

(12) Επομένως, τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα πρέπει να εξουσιοδοτηθούν να καταθέσουν τις δηλώσεις αποδοχής τους όσον αφορά την προσχώρηση της Βολιβίας προς το συμφέρον της Ένωσης σύμφωνα με τους όρους που θέτει η παρούσα απόφαση.

(13) Η Ιρλανδία δεσμεύεται από τον κανονισμό «Βρυξέλλες IIα» και, συνεπώς, συμμετέχει στην έκδοση και στην εφαρμογή της παρούσας απόφασης.

(14) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 σχετικά με τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας απόφασης και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στη εφαρμογή της,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται με την παρούσα απόφαση να αποδεχθούν την προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών (στο εξής: σύμβαση της Χάγης του 1980), προς το συμφέρον της Ένωσης.

Τα κράτη μέλη καταθέτουν, το αργότερο την/στις ... [δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας απόφασης], δήλωση αποδοχής της προσχώρησης της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης του 1980, προς το συμφέρον της Ένωσης, με την ακόλουθη διατύπωση:

«Η/Το/Οι [πλήρης ονομασία του ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ] δηλώνει/-ουν ότι αποδέχεται/-ονται την προσχώρηση της Βολιβίας στη σύμβαση της Χάγης, της 25ης Οκτωβρίου 1980, για τα αστικά θέματα της διεθνούς απαγωγής παιδιών σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ) 2021/… του Συμβουλίου».

Τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενημερώνουν το Συμβούλιο και την Επιτροπή για την κατάθεση της δήλωσης αποδοχής της προσχώρησης της Βολιβίας και ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο της δήλωσης εντός διμήνου από την κατάθεσή της.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος